

[CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)]
AAN BÉATRIX DE CUSANCE [ANTWERPEN]
28 AUGUSTUS 1653
5306

Antwoord op Béatrix' brief van 17 augustus 1653 (5305A).

Samenvatting: Huygens brengt zijn dank over, alsmede die van Maria Casembroot, voor de stemhamer behorende bij de 'Orde van de Stemhamer.' Hij hoopt dat Béatrix' moeilijkheden tot een einde zullen komen. Hij vraagt Béatrix' reactie op zijn raadselgedicht 'La relique.'

Bijlage: Maria Casembroot aan Béatrix de Cusance, 28 augustus 1653? (verloren?).

Door Béatrix de Cusance beantwoord op 6 september 1653 (5307).

Primaire bron: Den Haag, Kon. Bibl., Hs. KA XLIX dl. 2, p. 533: afschrift (autograaf).

Vroegere uitgaven: Worp 5, nr. 5306, p. 184: onvolledig (<Encor le feroit ... belle espées>), rest samengevat.

— Huysman 2007, II, pp. 25-26: volledig.

— Huysman & Rasch 2009, nr. 20, pp. 254-255: volledig, met Nederlandse vertaling (pp. 108-109).

Namen: Maria Casembroot; Karel IV van Lotharingen.

Titels: 'La relique' (Huygens 1653; gedicht).

Glossarium: espinette (klavecimbel); marteau ([stem]hamer).

Transcriptie

Copie.

À Madame de Lorraine.
28 Aoust 1653.

Madame,

Les faveurs de Vostre Altesse ne tombent point à terre; elles sont accueillies en ce pais-icy aveq ce qui se doibt de révérence à la main qui les distribue, et c'est de quoy je respons amplement pour mon compte. Si Mademoiselle Casembroot tarde un peu à s'en acquitter pour elle, je croy qu'elle a besoin de cest intervalle pour se reconnoistre et bien laisser meurir le compliment qu'elle doibt à Vostre Altesse. En sa langue maternelle on seroit peu en peine; il fault veoir comme elle s'en démeslera en ceste-cy. Encor le feroit-elle mieux sur une espinette qu'en par une des deux, et lors Vostre Altesse verroit que le marteau d'or luy est bien mieux deu qu'à moy, qui le porte comme les mauvais cuisiniers portent les grands cousteaux, et les poltrons les belles espées.

Il me tarde de sçavoir une fois Vostre Altesse hors de tant d'inquiétudes qui l'agitent, et me fasche de n'en pouvoir estre que le spectateur inutile, sans avoir moyen d'y servir de quelque chose. Le beau temps reviendra pourtant après l'orage et quelque jour ce Prince sentira son cœur touché de la pitié que pour le moins il vous doibt, Madame, et à la belle lignée que vous luy avez mise au monde. Je le souhaite ainsi de tout mon cœur, et comme je suis sans réserve etc.

J'avois avancé une raillerie sur certain busque d'importance, mais comme l'on ne m'en parle point, cela me fait doubter qu'elle n'a pas esté receue en si bonne part que je l'avoy espéré, et dorénavant cela me fera marcher la bride en main pourveu que ceste première sottise me soit pardonnée.

Vertaling

Aan mevrouw van Lotharingen.
28 augustus 1653.

Mevrouw,

Uw gunsten vallen niet zomaar ter aarde; ze worden hier te lande ontvangen met de eerbied die aan de hand die ze verspreidt is verschuldigd, en daarom antwoord ik wat mij betreft ook zo uitvoerig.

Als mejuffrouw [Maria] Casembroot wat treuzelt om zich van haar kant van die taak te kwijten, geloof ik dat zij deze tijdsspanne nodig heeft om tot zichzelf te komen, en de dankwoorden die zij u is verschuldigd te laten rijpen. In haar moedertaal zou dat weinig moeite kosten; u zou eens moeten zien hoe zij zich daarin weet te weren. Zij zou het nog beter doen op één klavecimbel dan in een van die twee [talen] en dan zou u zien dat zij de gouden hamer veel meer waard is dan ik, die hem draagt zoals slechte koks grote messen en lafaards mooie zwaarden dragen.

Ik verlang ernaar u nu eens zonder zoveel kommer te weten die u hindert, en maak mij er kwaad over slechts nutteloos toeschouwer te kunnen zijn zonder u op een of andere manier van dienst te kunnen zijn. Na regen komt toch zonneschijn en op een dag zal de ¹hertog zijn hart geroerd voelen door het medelijden dat hij u in ieder geval is verschuldigd, mevrouw, en voor het prachtige nageslacht dat u voor hem op de wereld hebt gebracht. Zó wens ik het van ganser harte, en omdat ik onvoorwaardelijk ben, enz.

Ik had u een ²schertsgedicht voorgeschoteld over een keurs van belang, maar omdat ik er niets over hoor, twijfel ik eraan of het wel in zo'n goede aarde is gevallen als ik had gehoopt, en voortaan zal ik met de teugel in de hand voortgaan, mits deze eerste dwaasheid mij zal worden vergeven.

1. Karel IV van Lotharingen.

2. 'La replique,' de vroegere versie 'Rimes sur le busque d'une belle,' 30 juli 1653 (Gedichten 5, p. 45).